

Anken er stadig væk, jeg havde nær sagt den gode, gammeldags vej til at sikre ensartede retningslinjer over hele landet. Vi har jo i sidste instans Ankestyrelsen, der træffer landsafgørelser. Men derudover har vi jo et godt samarbejde med kommunerne om, hvordan vi får de her ting til at fungere bedre. Hvordan sikrer vi, at der er nogle retningslinjer også i den enkelte kommune, og at de retningslinjer bliver fulgt?

Vi har igennem nogle år kørt nogle styringsprojekter sammen med kommunerne, og der er afsat de 225 mio. kr, vi alle sammen kender til. Der er flere og flere kommuner, der både søger om og får tildelt penge derfra, og de ansøgninger, der bliver lavet – og det er jo en af grundene til, at det har taget lang tid med hele den sagsbehandling – er faktisk nogle meget grundige ansøgninger. Selve den ansøgning, som kommunerne laver om de penge, er ikke bare noget med at skrive et par ord ned på et stykke papir. Det er samtidig en metodeudvikling for, hvordan man får en bedre styring.

Så jeg tror i virkeligheden, der ligger gemt et meget vigtigt skridt til at komme videre med en bedre udnyttelse af pengene inden for hele hjemmehjælpsområdet, men også en mere ensartet hjælp til dem, der skal have hjemmehjælp.

Endelig har vi også sådan noget som kvalitetsstandarder, som kommunerne her fra den 1. januar skal lave for at gøre det klart over for borgerne, hvad det er for en hjemmehjælp, borgerne får i deres kommune.

Det er rigtigt, at der er nogle kommuner, der ikke har fået lavet de kvalitetsstandarder endnu, og det er beklageligt, at vi har det bøvl hver gang, en ny lov træder i kraft, at der åbenbart skal gå et vist antal måneder, inden alle kommuner har fået lavet det, de skal ifølge loven, men jeg er helt sikker på, at det nok skal komme.

Jeg vil så godt sige, at der er jo også andre ting, der er vigtige, når vi snakker om den nødvendige pleje for ældre, svage og handicappede, og det er jo hele spørgsmålet om, hvordan man bor, når man er svag. Og dér er det jo meget vigtigt, at der bliver bygget et antal nye plejeboliger eller moderne plejehjem, eller hvad vi kalder dem, i hvert fald boliger, hvor man bor under betryggende forhold med personale døgnet rundt.

Her er det jo sådan, at vi i år har krydset det punkt, hvor vi kan sige, at der nu er flere plejeboliger, plejehjemsboliger, end der nogen sinde har været i Danmark, hvis vi lægger de

gammeldags plejehjem og de nye plejeboliger sammen. Og hvad der er nok så vigtigt: En stor del af de boliger bliver efterhånden bygget til senildemente, og det vil jo sige de allersvageste af vores ældre.

Jeg oplever selv, at et af de områder, hvor der måske er sket den største udvikling gennem de senere år, er, når vi ser på gruppen af senildemente og de vilkår, de lever under i dag, og sammenligner med de vilkår, de levede under for bare relativt få år siden. Og der bliver stadig væk gjort en stor indsats med at efteruddanne personale, finde ud af, hvad det er for nogle vilkår, den gruppe specielt skal leve under.

Jeg kan fortælle Folketinget, at jeg er undervejs med et længe ventet lovforslag om retssikkerheden for den gruppe, altså de senildemente: Hvilke midler må man tage i anvendelse, og hvilke midler må man ikke tage i anvendelse, når det gælder spørgsmålet om at forhindre, at senildemente forvilder sig væk og på den måde kan gøre skade på sig selv? Og det kommer forhåbentlig inden alt for længe.

Så det med boligtilbud er jo også noget, der er meget relevant, når vi snakker om, hvordan vi sikrer den svagtstillede gruppe.

Derudover er det jo også sådan, at der igennem de senere år er blevet bygget et betydeligt antal boliger til de andre dårligtstillede grupper, altså dem, der ikke er folkepensionister, sindslidende og fysisk og psykisk udviklingshæmmede. Et flertal her i Folketinget har været med til at bevilege penge til bofællesskaber for dårligtstillede grupper. Det er også vigtigt at huske på, når vi snakker om at sikre bedre vilkår for vores ældre, at der bestemt også er mennesker, som ikke er blevet folkepensionister endnu, som har brug for særlig omsorg og hjælp.

Vi har vedtaget en række andre foranstaltninger, som jeg bare lige skal nævne i overskrift, her i Folketinget til gavn for den svagtstillede gruppe. Vi har vedtaget ledsageordningen, hvor man kan få 15 timers ledsagelse om måneden, en ordning med støtte- og kontaktpersoner især til de dårligtstillede sindslidende og en mulighed for selv at få udbetalt pengene, når man har hjælp i mere end 20 timer om ugen. Endelig har vi også vedtaget, at der skal være ældreråd i alle kommuner, hvilket jeg mener er en vigtig foranstaltning, når vi snakker om at sikre en sammenhængende indsats for de dårligt stillede ældre i den enkelte kommune.